

Sluttelig skal vi sørge for at tage hensyn til aboriginals, som vi jo taler meget om ude i den store verden. Herhjemme betyder det almindelige danskere, som har været her hele tiden. Der har jo ikke været så mange forskellige folkeslag i Danmark.

Derfor vil vi også genfremsætte forslaget om at lægge by- og landzonekompetencen ud til kommunerne og lade de folk, der bor tættest på, være med til at løse de opgaver – ikke med det formål at få færre restriktioner, men for at forenkle sagsgangen og finde frem til noget, der passer bedst muligt i det lokale område.

Til slut skal det også siges, at det er en væsentlig konservativ strategi, at der skal være et formål med at lave alle de ting. Vi skal gøre os umage, for vi er alt for dårlige til at beskrive de miljømæssige konsekvenser i den lovgivning, vi laver herinde, og forklare, hvad formålet er. Hvordan kan vi føre regnskab med, at vi også når det formål, hvordan kan vi lave en slags grønt regnskab over vores egen lovgivning, så vi er sikre på, at vi når de resultater, vi har stillet befolkningen i udsigt? Og hvis vi ikke er så heldige at nå de resultater, må vi selvfølgelig lave tingene om.

Kodeordene skal altså være: Medansvar for den enkelte, vi skal bevare en solid naturbeskyttelse, kursen skal vendes, de gratis glæder er forbi, og vi skal betale, hvis vi tager noget.

Steen Gade (SF):

Vi har til debatten i dag en god og fyldig redegørelse, der forhåbentlig burde kunne få debatten op på det niveau, den fortjener. Når jeg ikke er så sikker, er det, fordi der fra borgerlige partiers side også lidt herinde i dag og i hvert fald uden for det her hus køres en helt usaglig hetz mod store dele af miljø- og naturlovgivningen. Vi har sidst set det med kampagner mod beskyttelsen af ferske enge og overdrev og ophævelse af byggelinjer, og hvad der ellers bliver underholdt med.

Redegørelsen peger på et problem, som jeg mener vi hurtigt skal løse, nemlig behovet for at inddrage den enkelte landmand mere, hurtigere og mere sikkert, når der planlægges og der foregår arealreguleringer. Her er der uden tvivl meget dårlig kommunikation og al for usikker information fra myndighedernes side. Det har jeg ment længe; det har jeg også længe givet udtryk for, sidst bl.a. i forbindelse med Miljøudvalgets besøg i vadehavsområdet.

I redegørelsen udtrykkes den kritik sådan: »For den enkelte landmand medfører planlægning og arealregulering imidlertid en del usikkerhed især med hensyn til de fremtidige udviklingsmuligheder. Den utilfredshed, der hersker blandt mange landmænd, skyldes bl.a. planlægningens mangfoldighed, manglende klarhed samt manglende dialog og information om, hvilke konsekvenser reguleringen har for den enkelte landmand.«

Det er jo en stærk kritik, men jeg deler den faktisk, og derfor mener jeg, det er utrolig vigtigt, at der sker noget på det her punkt. Der skal klare forbedringer til i forholdet mellem myndigheder og lodsejere hele vejen rundt. Det handler ofte mere om amterne, end det handler om noget herindefra. Men jeg tror også, at man skal overveje at give en hel generel information, sådan at alle lodsejere mere grundlæggende ved noget om, hvilke lovgivningsinitiativer der bliver taget – altså det, der vedtages herinde – og også hvad grundlaget har været for dem. Hvordan man egentlig har tænkt det.

Jeg synes altså, at der har sneget sig noget gift over hegnet i denne debat, for de regler, der er vedtaget i det her hus – ofte med stort flertal og også med de borgerlige partier, der nu kører kampagne imod dem – er jo blevet vedtaget for at beskytte naturen, for at hindre, at nogle af dem, der er ejere, misbruger deres ejendomsret, så de ødelægger naturen. Det er jo grundtanken i hele naturbeskyttelsen. Jeg ved godt, man kan finde hjørner af diskussionen, der ser lidt anderledes ud. Det er ikke det modsatte, det er ikke sådan, at det her er til for at genere nogle mennesker.

Jeg mener altså, at der er brug for klare forbedringer, og jeg tror, megen misforståelse mellem de enkelte lodsejere, landmænd og myndigheder ville kunne rettes op ved en klar informationsforbedring og dialog. Om det skal være høringer, som jeg hører hr. Langkilde sige, synes jeg da, vi kan overveje. Men dialog er også en vigtig del af det. Det vil jeg gerne være med til, og det synes jeg vi skal have ud af det her. Derimod er jeg, som det også er fremgået tidligere, ret kritisk over for det andet, som har drevet de borgerlige partier til, at vi skal have den her debat.

Det danske landskab har siden grundlovens fødsel været reguleret af erstatningsfrie reguleringer. Jeg vil gerne gentage det: Det danske landskab har siden grundlovens fødsel været reguleret af erstatningsfri regulering. Det er